

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENT

26.10.2009
SAKSBEHANDLING
ARKIV

Fiskeri- og kystdepartementet
Postboks 8118 - Dep
0032 OSLO

Deres ref.
200900433-/GP

Vår ref.
200905483- /HEW

Dato
22.10.2009

Høring – forslag til endringer i lov 6. juni 2008 om forvaltning av viltlevende marine ressurser (havressursloven) – atkomst til fartøy og lovbruddsgebyr

Vi viser til Fiskeri- og kystdepartementets brev av 11. august 2009 med vedlegg.

Justisdepartementet har følgende merknader:

Terminologi

I høringsbrevet omtales havressurslova § 59 første ledd som en hjemmel for å ilegge "lovbruddsgebyr". Bokmålsformen av "lovbrottsgebyr" er "overtredelsesgebyr".

Utformingen av bestemmelsen om overtredelsesgebyr i havressurslova § 59 første ledd

Vi er enig i at det er hensiktsmessig å klargjøre i havressurslova § 59 første ledd at det kan ilegges overtredelsesgebyr overfor foretak. Det bør også redegjøres for om overtredelsesgebyr kan ilegges foretak på rent objektivt grunnlag, herunder om det kan ilegges overtredelsesgebyr for anonyme og kumulative feil og ved tilfeller av såkalt force majeure.

Forholdet mellom straff og overtredelsesgebyr i havressurslova. Bør alle overtredelser av loven kunne sanksjoneres?

I havressurslova §§ 60 til 64 er det fastsatt at det kan ilegges straff for visse overtredelser av loven. Straff etter disse paragrafene kan ilegges både enkeltpersoner og foretak, jf. straffeloven 1902 §§ 48 a og 48 b.

Postadresse
Postboks 8005 Dep
0030 Oslo

Kontoradresse
Akersg. 42

Telefon - sentralbord
22 24 90 90
Org. nr.: 972 417 831

Plan- og
administrasjonsavdelingen
Telefaks
22 24 95 34

Saksbehandler
Helle Eriksdatter Wilberg
22 24 52 33

På side 6 i høringsbrevet, under punkt 3.1, uttales at hensikten med overtredelsesgebyret er å redusere bruken av straff. Bestemmelsen om overtredelsesgebyr i havressurslova § 59 første ledd medfører på sin side at det kan ilegges overtredelsesgebyr mot både enkeltpersoner og foretak for overtredelse av enhver bestemmelse i havressurslova. Gjennom innføringen av havressurslova § 59 første ledd er således den samlede muligheten for å ilegge sanksjoner, enten det gjøres av politi og påtalemyndighet etter havressurslova §§ 60 til 64, eller av forvaltningen etter § 59 første ledd, blitt vesentlig utvidet.

Når det nå gjøres en revisjon av havressurslova § 59 første ledd, kan det være grunn til å spørre seg om det samlede sanksjonsnivået etter havressurslova er passende. Det bør ikke være større adgang til å ilegge sanksjoner – både strafferettslige og administrative – enn det er behov for. Det bør i den sammenheng, i det minste, tas stilling til følgende spørsmål:

- Er det behov for å kunne ilegge overtredelsesgebyr overfor både enkeltpersoner og foretak, eller har praktiseringen av havressurslova § 59 første ledd vist at det bare er behov for å ilegge foretak overtredelsesgebyr? I så fall bør bestemmelsen begrenses til bare å gjelde foretak – ikke enkeltpersoner.
- Er det behov for å kunne ilegge overtredelsesgebyr for enhver overtredelse av loven?
- Er det behov for å kunne ilegge både straff og overtredelsesgebyr for noen typer overtredelser, jf. havressurslova §§ 60 til 64, smh. § 59 første ledd?

Enkelte merknader til utkastet til forskrift

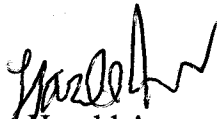
Straffebestemmelsen i utkastet til forskrift § 4 er strengt tatt ikke nødvendig. Overtredelse av forskriften kan straffes etter havressurslova § 62. Det bør vurderes om det er nødvendig med en slik gjentakelse av straffetrusselen. Dersom loven endres, uten at forskriften oppdateres, vil det kunne bli stående en tom eller feilaktig straffetrussel i forskrift – noe som er uheldig. Utgangspunktet bør derfor være at slike henvisninger bare inntas der det kan påvises et behov for det, jf. også Justisdepartementets hefte "Lovteknikk og lovforberedelse", utarbeidet av Justisdepartementets lovavdeling, punkt 14.6.3.

I havressurslova § 62 er ikke medvirkning og forsøk medtatt. Da kan ikke forskriften § 4 omfatte medvirkning og forsøk.

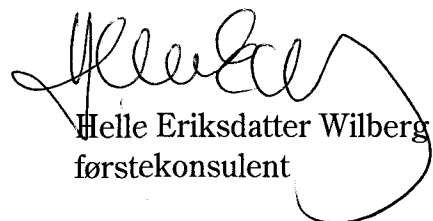
I utkastet til forskrift § 3 siste punktum fremstår det for oss som uklart hva det skal innebære at adgangen til fartøyet anses hindret.

Det kan spørres om det er hensiktsmessig å innta en mer nøyaktig henvisning i utkastet til forskrift § 2.

Med hilsen

Harald Aass
fagdirektør

Helle Eriksdatter Wilberg
førstekonsulent